

21 apr 1907 Eerste uitvoering van *Mignon* en *Der König in Thule* door Pauline de Haan-Manifarges met het Concertgebouw-Orkest onder leiding van Willem Mengelberg, die voorts de ouverture *Alceste* van Gluck, de *Unvollendete* van Schubert en *Tod und Verklärung* van Richard Strauss dirigeert. Als laatste nummer voor de pauze wordt de *Hymne an die Nacht* voor alt en orkest door Diepenbrock gedirigeerd.

In het programma is de volgende ongesigneerde, vermoedelijk door Diepenbrock geschreven toelichting opgenomen:

De beide ballades van Goethe werden door Diepenbrock vele jaren geleden gecomponeerd (*Mignon* in 1884, *Der König in Thule* in 1886), en verschenen in druk bij Steyl und Thomas te Frankfurt a/M. voor zang met pianobegeleiding en werden op verzoek van Mevrouw de Haan-Manifarges onlangs door den componist geïnstrumenteerd voor klein orkest (No. 1 zonder fluiten en contrabassen, van het koper alleen de hoorns, No. 2 eveneens zonder fluiten, maar met Contrabassen, Bazuinen, 1 Solotrompet en Pauken). — Het eerste lied is geheel in vrijen recitatiefvorm geschreven. [...] — De zangpartij gaat uit van den eenvoudigen verhalenden toon van het “Volkslied”, verheft zich tegelijk met de begeleiding tot sterkere dramatische accenten, en keert aan het eind weer tot den verhalenden toon terug. — Beide liederen worden heden voor het eerst in het publiek uitgevoerd.

Algemeen Handelsblad (S.Z. [= W.N.F. Sibmacher Zijnen]), 22 april 1907:

Wilt gij 't gelooven, lezer, dat zij, voor wie het luisteren naar muziek “métier” werd, ook de oogenblikken kennen waarin zij muziek *niet* hooren kunnen, omdat hun gemoed vol is en hun geest geen afleiding begeert? [...] Waarom klonk de anders zoo bekorende welluidendheid van Schubert's Onvoltooide Symphonie mij lang, gelijk lang was dat aanhouden van de *D* vóór de toch zoo behaaglijk aandoende wending naar *G*-dur; lang eveneens de droomerige stemming in het Andante? Was ik minder gevoelig voor de fijne romantiek van Schubert? Minder ontvankelijk ook voor Goethe's poëtische balladen *Mignon* en *Der König von Thule*, al moest ik Diepenbrock's orkestrale zetting en den nobelen zang van mevrouw De Haan-Manifarges bewonderen? [...] Niets echter was gisteren in schoonheid te vergelijken met de *Hymne an die Nacht* (“Muss immer der Morgen wiederkommen”) van Novalis-Diepenbrock, die de alt-zangeres en het orkest (ditmaal door Fiedler aangevoerd) onder de hoog te prijzen leiding van den componist gezongen hebben, ontroerend door het diep-innerlijke en verhevene der prachtig melodische sonoriteit!

Het Nieuws van den Dag (niet gesigneerd), 23 april 1907:

In de matinée van het Concertgebouw heeft gisteren Mevrouw De Haan-Manifarges liederen van Diepenbrock gezongen met een gevoel en eene uitdrukking welke grooten indruk maakten op de hoorders. Met buitengewone warmte werd zij herhaaldelijk toegejuicht. — Het orkest eindigde de matinée met een waarlijk onnavolgbare uitvoering van *Tod und Verklärung*, het werk waarmede Strauss zal blijven leven al mocht al het andere vergaan.

De Tijd (L. [= F.M. Lurasco]), 22 april 1907:

Gistermiddag weder een solist, mevr. Pauline de Haan-Manifarges. Zij vertolkte een drietal werken van Alphons Diepenbrock, *Hymne an die Nacht* (“Muss immer der Morgen wiederkommen”) van Novalis, een paar maanden geleden ook door haar in 't Concertgebouw gezongen, en twee ballades van Goethe, *Mignon* en *Es war ein König in Thule*, dit daterend van 1886, dat van 1884, dus betrekkelijk jeugdwerken van Diepenbrock. Wel valt er eenig onderscheid te bespeuren tusschen deze werkjes en zijn latere, maar duidelijk is toch in de ballades het karakteristieke van zijn toonzetten te erkennen, waaruit blijkt, dat hij toen reeds de voet had gezet op het pad, dat nu door hem wordt betreden. — *Mignon* (“Kennst du das Land?”) is recitativisch behandeld, de andere ballade meer strofisch, met een sprekend motief in den aanvang. — Mevrouw De Haan oogstte veel bijval in met haar voordracht, 't Waren dan ook alle werkjes met sombere, klagende hoofdexpressie en ik zeide het deze week nog – het sombere, klagende is het “fort” van Mevr. de Haan. Dit nam niet weg, dat zij weder eenige zondetjes beging tegen de goede zangkunst. Doch daarover sprak ik onlangs, dus thans er maar over gezwegen. — De heer Diepenbrock dirigeerde de “Hymne”. Ook hem gewerd flink applaus.

26 jun 1910 Uitvoering van *Der König in Thule* en *Mignon* in het Concertgebouw te 's-Hertogenbosch door Anke Schierbeek met begeleiding van de Arnhemsche Orchestervereeniging en het Stedelijk Muziekcorps onder leiding van M.J. Ogier, tijdens het driedaags muziekfeest ter gelegenheid van de 35^e jaarvergadering van de Nederlandsche Toonkunstenaars-Vereeniging. Op het programma staan voorts werken van Carl Smulders (*Ymnis et Numaine*), S. van Groningen, A.H. Amory, L.F. Brandts Buys, Kor Kuiler, C. Dopper en Joh. Wagenaar (ouverture *De getemde feeke*s).

Caecilia (de R. [= H.W. de Ronde]), juli 1910:

Twee liederen met orkestbegeleiding van Alphons Diepenbrock (Amsterdam), *Der König in Thule* en *Mignon*, beide met de teksten van Goethe, schonken beter dan den avond tevoren gelegenheid, de stemkwaliteit, de zangkunst en het voordracht-talent van Anke Schierbeek te taxeeren. Het mooie, hoewel in enkele tonen eenigszins vlakke altgeluid, dat vaardig naar de intenties van de zangeres zich plooit, bracht in den van innig sentiment vol-zwoelen klank dezer diep gestemde liederen het als noodzakelijk gevoeld exotisch coloriet voldoende krachtig aan.